మూలతలంపు మూలం తెలిస్తే అదే మోక్షం, అదే స్వర్గరాజ్యం

రమణ భక్తుల ఆహ్వానం మేరకు ది. 28-10-2000 కైకలూరు టి.టి.డి కళ్యాణ మండపంలో ఏర్పాటుచేసిన ఆధ్యాత్మిక సభలో సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు.

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనకు నేను అనే తలంపు ఉంది. ఆ నేను అనే తలంపు ఎంతకాలం అయితే ఉందో అంతకాలం భగవంతుడికి భక్తుడిగా ఉండటం మంచిది. భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తూ ఉంటే, భగవంతుడిపట్ల భక్తి కలిగి ఉంటే ఆనేను అనే తలంపు నెమ్మదిగా పల్చబడి చిరిగిపోతుంది. నేను అనే తలంపే పిశాచం. మన ఇంట్లో పాములున్నా, జెర్రిలు ఉన్నా మనం జడుస్తాము కాని నేనుఅనేతలంపుకు మనం జడవటంలేదు. పాములకంటే, జెర్రెలకంటే, పులుల కంటే నేనుఅనేతలంపు ఎక్కువ విషపూరితమైనది. పాములకంటే నేనుఅనేతలంపు ప్రమాదం. ఆనేను అనే తలంపు నుండి మనం విడుదల పొందాలి. మన దుఃఖానికి పునర్జన్మలకు నేను అనే తలంపే కారణం. చైతన్యం మనలను ఏమీ ఇబ్బంది పెట్టదు. చైతన్యం నుండి వచ్చిన నేను అనే తలంపే మన దుఃఖానికి కారణం అవుతోంది. ఆ నేను అనే తలంపును తొలగించుకోగలిగితే మనకు శాంతి కలుగుతుంది. మనం కట్టుకొన్న ఇల్లు మన శరీరానికి నీడను ఇస్తుంది. మనకు శాంతి కావాలంటే మన హృదయంలో ఉన్న ఇంటికి వెళ్ళాలి. మన హృదయంలో ఉన్న ఇంటిలో శాంతి ఉంది, ఆనందం ఉంది. అక్కడకు పంపటానికే శాస్త్రాలు, గురువులు. మన హృదయంలో ఉన్న ఇంటికి వెళ్ళటానికి వైరాగ్యం ఉండాలి. అంత లోతులలోనికి వెళ్ళటానికి ఈశ్వరుని పాదాలను ఆశ్రయించాలి. కర్త భగవంతుడే అని అనుకొంటే మనకు దుఃఖం ఉండదు. కాని కర్త మనం అనుకొంటున్నాము. అందువలన మనకు దుఃఖం వస్తోంది. కర్త భగవంతుడే అని మనం రోజూ చదువుతున్నాము కాని అది మనస్సుకు పట్టటం లేదు. కర్త భగవంతుడే అని నీకు అర్థమయినప్పుడు ఆ భావన స్థిరపడినప్పుడు నిప్పు మీద నీరు పోస్తే ఎలా చల్లారిపోతుందో అలాగ నీకు ఎంత దుఃఖం ఉన్నా వెంటనే చల్లారిపోతుంది.

ఈ శరీరాలు అన్నీ బొమ్మలే, నీడలే. ఈ బొమ్మలు మనం చెప్పినట్లు ఆడవు. ఈ బొమ్మలను ఆడించేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు. వాడు ఎలా ఆడమంటే అలా ఆడతాయి. ఇంకో నిమిషం తర్వాత ఏమి జరుగుతుందో మనకు తెలియదు. ఈశ్వరాజ్ఞను బట్టి ప్రతీది జరుగుతుంది. మీరు యోగాభ్యాసాలు చేయవచ్చు, అధ్యయనాలు చేయవచ్చు, కాని ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం నీకు ఉంటే పునర్జన్మలు నీకు రావు. మనం చెడ్డను నమ్మినట్లు మంచిని నమ్మము. దానికి కారణం మన మనస్సులో ఉన్న దోషం. ప్రయత్నం చెయ్యండి, ప్రయత్నం చెయ్యండి మన ప్రయత్నం

వలన ఏమీ జరుగదు అంతా ఈశ్వరాజ్ఞనుబట్టి నడుస్తోంది అని మీకు అర్థమయ్యే వరకూ మీరు ప్రయత్నం చేయకుండా ఉండలేరు కాబట్టి ప్రయత్నం చేయమని చెప్పారు. సాధన చెయ్యగా చెయ్యగా తెలుస్తుంది మన వలన ఏమీ అవ్వదు అంతా ఈశ్వరాజ్ఞ ప్రకారం జరుగుతోంది అని అప్పుడు మనకు అర్ధమవుతుంది. ఎవరికైనా దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి వారికి ఏ కారణం వలన దుఃఖం వస్తోంది అని చూసుకొని ఆకారణానికి మనం దూరంగా ఉండాలి. ఇతరుల యొక్క అనుభవాన్ని మన సొంత అనుభవం క్రింద మార్చుకొని ప్రవర్తించేవారు తక్కువ మంది ఉంటారు. వారికి సొంతంగా మొట్టికాయలు పడితేగాని బుద్ధిరాదు. ఇతరుల అనుభవాన్ని మన సొంత అనుభవం క్రింద మార్చుకోవటానికి బుద్ధి సూక్ష్మత ఉండాలి. భక్తి యొక్క శిఖరానికి వెళితే అక్కడ ఏదో ఉంది అనుకొంటున్నారేమో! అక్కడ శాంతి ఉంది, అక్కడే మోక్షం ఉంది. అయితే మనం కొంతదూరం వెళుతున్నాము ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చి మరల వెనక్కి వచ్చేస్తున్నాము. ప్రతీమనిషికి ఏదో ఆకర్షణ ఉంటుంది, ఏదో జ్ఞాపకం వస్తుంది, వెనక్కి వచ్చేస్తున్నాడు. మనం సుఖంకోసం, శాంతి కోసం ఇంద్రియాల మీద, లోకం మీద ఆధారపడి ఉన్నంత కాలం మనకు నిజమైన శాంతి దొరకదు. సర్వ సాధారణంగా మనం సంతోషంకోసం ఇంద్రియాలమీద, లోకం మీద ఆధారపడి ఉంటాము. అలా ఉంటే మనస్సు లోపలకు వెళ్ళదు. ఇలా సంతోషం కోసం ఇంద్రియాలమీద, లోకం మీద ఆధారపడి ఉంటే ఆ మనిషికి పునర్జన్మ వచ్చి తీరుతుంది.

డబ్బు ఉంటే బయట ఇల్లు కట్టుకోవచ్చు కాని మన హృదయంలో ఉన్న మన ఇంటికి వెళ్ళాలంటే డబ్బువలన, గౌరవం వలన, తెలివి వలన వెళ్ళలేము. దీనికి మన తెలివి సరిపోదు. ఎంతో నిర్మలమైన మనస్సు, పవిత్రమైన మనస్సు, సూక్ష్మమైన మనస్సు ఉన్నవాడుగాని హృదయం యొక్క లోతులలోనికి చేరుకోలేడు. గురువు అనుగ్రహం లేకుండా హృదయంలో ఉన్న ఇంటికి మనం చేరుకోలేము. మనం గుడికి వెళ్ళినపుడు ఏమీ కోరికలు కోరుకోకూడదు. మన కోరికలే మనకు తంటాలు తెచ్చి పెడతాయి. మీరు ఒకటి గుర్తు పెట్టుకోండి. మనకు ఏది మంచిదో మన అహంకారానికి ఏమి తెలుస్తుంది. మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే భగవంతుడికి ఎక్కువ తెలుస్తుంది. అందుచేత మనం ఏది అడగకుంటా ఉంటే మనకు ఏది మంచిదో అది ఇస్తాడు. మనం కంగారుపడి అది కావాలి, ఇది కావాలి అంటే అది ఇచ్చేస్తాడు అది మంచిది అవ్వవచ్చు, చెడ్డది అవ్వవచ్చు. మీరు పూజ చేసుకోండి, జపం చేసుకోండి భగవంతుడిని ఏమీ అడుగవద్దు. అడగటం వలన మనకే నష్టం. ఏది ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా ఇవ్వాలి, నీ జీవితం ఎలా మలుపు తిప్పాలి అనేది భగవంతుడు చూసుకొని నీవు అడగకుండా వుంటే అన్నీ భగవంతుడే ఇస్తాడు. మనకంటే భగవంతుడికి ఎక్కువ తెలుసు అనే విషయం మనకు జ్ఞాపకం ఉండాలి. అది జ్ఞాపకం ఉంటే మనం అడగటం మానివేస్తాము. అరుణాచలేశ్వరుడు అడిగినవారికి

అడిగినదే ఇస్తాడు, అడగనివారికి అన్నీ ఇస్తాడు అని చెపుతారు. అన్నీ ఇవ్వటమే కాదు మోక్షం కూడా ఇస్తాడు. మన పద్ధతిలో మనం సాధన చేసుకోవాలి, మనం తరించే ఉపాయం చూసుకోవాలి గాని ఎదుటివారు అలా ఉన్నారు మనం కూడా అలా ఉండాలి అని అనుకరణ ఉండకూడదు.

నీవు ఆత్మవే అని మీరు చెపుతున్నారు కదా అయితే నేను ఆత్మగా ఉండాలి కదా, ఆత్మలో స్థిరపడాలి కదా అని భగవాన్‌ను ఒకరు అడుగుతున్నారు. నీవు ఆత్మవే. నీవు ఆత్మగా ఉండలేకపోయినా నీవు ఆత్మవే. నీవు ఏమి చేస్తున్నావు అంటే మేము బ్రాహ్మణులము, మేము చదువుకొన్నాము, మాకు ధనం ఉంది అని ఇలా అనుకొంటున్నావు. డబ్బు ఉన్నవారు అందరూ మాకు డబ్బు ఉంది అనుకొంటారు. వారు డబ్బు కాదు వారు ఆత్మే. చదువుకొన్నవారు అందరూ మేము బాగా చదువుకొన్నాము అనుకొంటారు వారు చదువుకాదు వారు ఆత్మే. దేహ ప్రారబ్ధంలో ఉన్నది వస్తుంది. ఇలా అనుకోవటాలు మానివెయ్యి. నెమ్మదిగా నీ ఇంటికి నీవు వెళ్ళిపోతావు దీనికి మించిన సాధన లేదు. నీవు ఏదైనా మాట్లాడితే నిండు మనస్సుతో, పరిపూర్ణమైన హృదయంతో మాట్లాడాలి కాని కేవలం అన్నీ లౌక్యంగా మాట్లాడకూడదు. అన్నీ లౌక్యంగా మాట్లాడుతూ ఉంటే దీపం చిమ్నీ మసిబారిపోయినట్లు నీ మనస్సు మసిబారిపోతుంది. కొంతమంది ఏ పనిచేసినా నిర్మలంగా చేస్తారు. పెద్దపనికూడా చిన్నపనిగా చేస్తారు. వారు దేవుని అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు. నాకు మోక్షం కావాలి అని దేవుని అడగనక్కరలేదు. నీకు అర్హత ఉంటే నీవు మోక్షం గురించి మర్చిపోయినా ఆయన మర్చిపోడు, ఆయన మోక్షం ప్రసాదిస్తాడు. స్మశానంలో నీ శరీరం కాలిపోతుంది గాని నేను అనే తలంపు కాలదు. శరీరం ఉండగానే నేను అనే తలంపు కాలిపోయేలాగ చూసుకోవాలి. అప్పుడు పునర్జన్మ ఉండదు. మనం ఆత్మానుభవం సంపాదించాలి ఆ గమ్యం నుండి మనస్సు జారకుండా చూసుకోవాలి. ధనవంతులను చూసి మనం కూడా అలా అవ్వాలి అనుకొంటాము అనుకోండి, ఎవరైనా మంత్రిని చూసి మనం కూడా అలా అవ్వాలి అనుకొంటాము అనుకోండి ఆ గమ్యాన్ని మర్చిపోతాము. ఇదే మాయ. కొంతమంది వారి పనులు చేసుకోవటం మానివేసి ఏదో ఉద్ధరిస్తారు అని ధనవంతులచుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటారు. వారు ఉద్ధరించేది లేదు, వీరు బాగుపడేది లేదు. మీ హృదయంలో తప్పించి లోకంలో ఏదో ఉందని మీకు అనిపిస్తూ ఉంటే మనకు అజ్ఞానం ఉన్నట్లు గుర్తు.

మనస్సు శేషం లేకుండా హృదయంలో కరిగిపోవాలి. అది హృదయంలో కరిగిపోతే హృదయంలో ఉన్న నీ స్వరూపమే నీకు వ్యక్తమవుతుంది. నీకు చావులేదు, పుట్టుకలేదు, ఈ జన్మలు అన్నీ స్వప్న మాత్రమే అని అప్పుడు నీకు తెలుస్తుంది. మన ప్రవర్తన సహజంగా ఉండదు, మాట సహజంగా ఉండదు. కృత్రిమమైన గౌరవాలు కోరతాము. మనం

హృదయాన్ని కేంద్రంగా పెట్టుకొని జీవించటం లేదు, నేను అనే తలంపును కేంద్రంగా పెట్టుకొని బ్రతుకుచున్నాము అందుచేత అన్నీ వికారంగానే ఉంటాయి. నియమములన్నింటిలోకి ఆహారనియమము ఉత్తమమైనది అని రోజూ చదువుచున్నాము. రోజూ స్నానం చేసినట్లు, భోజనం చేసినట్లు పుస్తకాలలో చదువుతున్నాము. అది ఎంతవరకు మన మనస్సుకు పట్టిందో చూసుకోవటం లేదు. మనస్సుకు పట్టాలి, మనస్సుకు పట్టకపోతే ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. మనస్సుకు పట్టటానికే సత్పురుషుల సహవాసం. వారి వైబ్రేషన్స్ మన మీద పనిచేస్తాయి. మనస్సు నిర్మలమైతే, మనస్సు పవిత్రమైతే తన నిజమైన ఇల్లు ఎక్కడ ఉంది అని చూసుకోవటం మొదలుపెడుతుంది, తన నిజమైన ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు ఏవైనా ఆటంకాలు వచ్చినా వాటిని గెంటుకొనివెళ్ళే శక్తి కూడా దానికి కలుగుతుంది. మనం విమానంలో కూర్చొన్నా విమానంలో ఎంత సరదాగా ఉన్నా విమానంలో ఎప్పడూ కూర్చోవాలని మనకు అనిపించదు. మన ఇంటికి ఎప్పడు వెళ్ళిపోతాము అనిపిస్తుంది. మన ఇంటికి వెళితేనేగాని మనకు సుఖం లేదు. అలాగే మన మనస్సు హృదయంలోనికి వెళితేనేగాని దానికి సుఖం లేదు, శాంతి లేదు. హృదయంలోనికి వెళ్ళటానికి అడ్డువచ్చే ఆటంకాలను తొలగించుకోవటానికి నీవు ప్రయత్నం చేస్తున్నప్పడు గురువు కూడా సహకరిస్తాడు. ఎందుచేతనంటే ఆయన లోపలే ఉన్నాడు.

దేహము నేను అనే భావన ఇప్పడు నీకు ఎలా ఉందో మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో కరగిపోయినప్పడు ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసినట్లు బ్రహ్మమే నేను అని తళుక్కున నీకు స్ఫురిస్తుంది. దేనిమీద కాంక్ష పెట్టుకోవద్దు. వచ్చేది ఆగదు. రానిది రమ్మన్నా రాదు. అది నీదేహప్రారబ్దాన్ని బట్టి జరిగిపోతుంది. జరిగేది ఈశ్వర సంకల్పం, అనుకొనేది మన సంకల్పం. గంగానది సరాసరి వెళ్ళి సముద్రంలో కలవలేదు. సముద్రంలో కలవటానికి ఎన్ని వంకరలు తిరిగిందో అలాగే తల్లి కడుపులోనుండి వచ్చినది మొదలు స్మశానంకు వెళ్ళేవరకు ఎవరి జీవితం ఒకరకంగా ఉండదు. నష్టం వస్తుంది, లాభం వస్తుంది, అవమానాలు వస్తాయి, బహుమానాలు వస్తాయి. జీవితం ఎన్నో వంకరలు తిరుగుతుంది. కాని మన ధ్యాస, ధ్యానం ఈశ్వరుడి మీద ఉండాలి. జీవితంలో కష్టం వస్తుంది, సుఖం వస్తుంది జీవితం అంటే అదే నువ్వు కర్మ అనుభవించటానికి వచ్చావు. అనుభవించటం ద్వారా కర్మనశిస్తుంది. ఇది అంతా స్వప్న మాత్రమే. కాని ఈశ్వరానుభవం పొందాలి అనే గమ్యం మటుకు మర్చిపోకు. నీ జీవితం ఎన్ని వంకరలు తిరిగినా నీ గమ్యం మటుకు మర్చిపోకు. ఈ జీవితంలో ఏముంది, చావులో ఏముంది, వంద సంవత్సరాలు బ్రతుకుతారు అనుకోండి అందులో ఏముంది. ఈ రోజు చేసిన పనే రేపు చేస్తున్నారు. ఈశ్వరానుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చేయండి. అంతవరకు మాయ కల్పించిన

బొమ్మల నుండి బయటకు రాలేరు. దేహం ఎక్కడ ఉన్నా మనస్సును ఈశ్వరుని యందు లగ్నం చేయటం మర్చిపోవద్దు. బాగు చేయవలసింది మనస్సును అందువలన నీ దేహం ఎక్కడ ఉన్నా మనస్సు ఈశ్వరునియందు లగ్నం అవుతోందో లేదో చూసుకో. ఈశ్వరుని మాటలు నమ్మేటట్లు నీ మనస్సుకు ట్రైనింగ్ ఇయ్యి. ఈశ్వరుని పాదాలు చేరటానికి ఈశ్వరుని వాక్యం నీకు సహకరిస్తుంది, వాక్యం దేవుడై ఉన్నది. సత్సంగాలు కాలక్షేపం కోసంకాదు. నీ చైతన్యస్థాయి పెరగటానికి సత్సంగాలు ఉపయోగపడనప్పుడు అవికూడా అనవసరం. మనస్సు అటుఇటు తిరుగుతోంది అనుకో దేహం ఒక్కచోట ఉన్నా ప్రయోజనం లేదు. మనస్సు యొక్క తిరుగుడు ఆపుచెయ్యి. మనస్సు యొక్క సంచారం ఆపుచేయుటానికే యోగాలు, మంత్రాలు, ప్రాణాయామం. నీకు వాంఛలులేని స్థితి వచ్చినప్పుడు, దేహంలోపల నేను ఉన్నాను నాకు బయట ప్రపంచం ఉంది అనే భావన పోయినప్పుడు, మూల తలంపు నశించినప్పుడు నీకు జీవత్వం పోతుంది, శివత్వం మిగులుతుంది. వాంఛలు ఉన్నవాడికి సైతాను దొరుకుతాడు, వాంఛలు లేని వాడికి శివుడు దొరుకుతాడు. ఎల్లమ్మ, పుల్లమ్మ ఈ నామాలు రూపాల గొడవ నీకు ఎందుకు. అందరిలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుని చూడటం నేర్చుకో. అప్పుడు నీకు భక్తి కూడా అభివృద్ధి చెందుతుంది.

శరీరం ఉన్నవాడికి రోగం కాని శరీరం లేనివాడికి రోగం ఏమిటి. అలాగే మూల తలంపు ఒకటి వచ్చింది కాబట్టి దానితో పూజలు, జపాలు, ధ్యానాలు అది లేనివాడికి ఏదీ అక్కరలేదు. చైతన్యంలో నుండి ఆ మూలతలంపు ఒక బుడగలాగ లెగిసి వచ్చింది. అక్కడనుండి భూకంపాలు వస్తున్నాయి, వరదలు వస్తున్నాయి. అది చల్లారిపోతే ఏమీ లేదు. ఆ బుడగ పోతే శాంతి సముద్రంలో ఊగిసలాడతావు. అప్పుడు నువ్వు ఉన్నావని నీకు తెలుస్తుంది, శాంతిగా ఉంటావు, ఆనందంగా ఉంటావు. జీవితంలో అంతకంటే నీకు కావలసింది ఏముంది. మీరు ఉన్నారని మీకు తెలుసు. ఆ ఉన్నదానితో మీకు తాదాప్యం లేదు. అందువలన బాహ్యమైన సంఘటనలకు మీ మనస్సు చెదిరిపోతోంది. అంతా భగవంతుడే, అంతా ఆత్మే అది తప్పించి ఏమీ లేదు. ఎటుచూసినా దానినే చూడు అప్పుడు నీకు వికారాలు కలుగవు. ఇతరులకు ఏదైనా సహాయం చేస్తే అది తిరిగి నీకే వస్తుందని తెలిస్తే చేయకుండా ఎలా ఉండగలవు. ఈశ్వర సంకల్పమే నెరవేరుగాక అని అటువంటి మనస్తత్వం నీకు వస్తే దానిని శరణాగతి అంటారు. ఇప్పుడు నేను ఉన్నాను, ఆయన ఉన్నాడు అనుకొంటున్నావు. శరణాగతి మార్గంలో నేను పోతుంది, ఆయనే మిగులుతాడు. నీకు నిజమైన శరణాగతి కలిగినప్పుడు ఆ శరణాగతి నీలో ఉన్న అహంకారమును వేరుతో సహా తీసి అవతల పడవేస్తుంది. శరణాగతి మార్గం అట్టిది. అహంకారం ఎప్పుడైతే పోయిందో నీవు నీవులాగ నిలుస్తావు అంటే ఆత్మగా నిలుస్తావు,

శాంతిగా నిలుస్తావు. నీవు ఏమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, ఏ గురువును ఆశ్రయించినా, ఏ నదిలో మునిగినా నేను అనే తలంపు నీకూడానే ఉంటుంది. దానిలోనుండి బయటకు రావాలని మర్చిపోకు. నేనులోనుండి విడుదల పొందేవరకు పునర్జన్మలు తప్పవు, అశాంతి తప్పదు. ఈ నేను అనే తలంపును పరిష్కారం చేసుకోవటం మానివేసి ఇంకోరకంగా ఏదో మోక్షం వస్తుందని ప్రయత్నం చేసినా నీకురాదు. నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా నేను ఉంటుంది. దీనిని పరిష్కరించుకోవాలి. ఈ జన్మలో దీనిని పరిష్కరించుకోకుండా పారిపోతావు అనుకో ఇంకో జన్మలో అయినా దీనిని పరిష్కారం చేసుకోవాలి. దానిని పరిష్కారం చేసుకొనే వరకు నీకు అమృతానుభవం కలుగదు. అందువలన ఈ జన్మలోనే ఇప్పుడే ఇక్కడే ఆ మూలతలంపును పరిష్కారం చేసుకో. దానిని తొలగించుకొంటే దుఃఖంలో నుండి, బాధలనుండి, సమస్త అనర్థములనుండి ఇప్పుడే ఇక్కడే విడిపోతావు. మూలతలంపు మూలం తెలిస్తే అదే మోక్షం, అదే స్వర్గ రాజ్యం, అదే శాంతి. ఇప్పుడు మూలతలంపును పరిష్కారం చేసుకోవు అనుకో చనిపోతే ఇంక మనకు సమస్యలు ఉండవు అనుకోకు. చనిపోయిన తరువాత రాబోయే జన్మలో కూడా సమస్యలు ఉంటాయి. మూల తలంపు మూలం తెలిసేవరకూ ఏదో బాధ, ఏదో వెలితి నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటుంది. మీకు బాహ్యంగా అన్నీ ఉన్నాయి అనుకోండి, ఆత్మజ్ఞానం లేదు అనుకోండి. ఏదో వెలితి లోపల స్పష్టంగా తెలుస్తుంది, పూర్ణత్వం లేదు అని మీకు తెలుస్తుంది. అజ్ఞానం ఉన్నంతసేపు ఏదో సమస్యలు వస్తూనే ఉంటాయి. ముందు అజ్ఞానమును తొలగించుకొనే విధానం చూసుకోండి. ఈ యజ్ఞాలు, యాగాలు, మంత్రాలు, తంత్రాలు లేకుండా కూడా మీకు మోక్షం కలుగుతుంది. ఈశ్వరుని పట్ల సజీవమైన విశ్వాసం ఉంటే భగవంతుడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే దృఢమైన నిశ్చయం నీకు కలిగితే మంత్రాలు తంత్రాలతో సంబంధం లేకుండా పునర్జన్మలలోనుండి విడుదల పొందుతావు. నేను ఆత్మను అని చెపుతున్నారు కదా మరి నాకు ఆత్మజ్ఞానం ఎందుకు కలగటం లేదు అని ఒక ప్లీడరుగారు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. నేను ఆత్మను అంటున్నావు అయితే ఆత్మగా ఉండాలి కదా నీవు ఆత్మగా ఉండటం లేదు నేను ప్లీడరును అనుకొంటున్నావు. ఇంక నీకు ఆత్మజ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. ముసలివారు అయిన తరువాత భక్తిగాని ఇప్పటి నుండి నీకు భక్తి ఎందుకు అని మా అత్తగారు అంటున్నారు అని ఒకరు భగవాన్‌తో చెపుతున్నారు. దానికి భగవాన్ ఇప్పటినుండి భక్తి ఎందుకు అని అందా? ఎవరు చెపుత చెపితే చెప్పిందిలే వెళ్ళు అని గట్టిగా అన్నారట. మీ అత్తగారి మాటలలో జ్ఞానం లేదు కదా అజ్ఞానం మాటలు నా దగ్గరకు మోసుకొని రావటం ఎందుకు అని అయ్యి ఉండవచ్చు, చెప్పితే చెప్పిందిలే వెళ్ళు అని ఆమెతో బిగ్గరగా అన్నారట భగవాన్.

అరుణాచల శివ– అరుణాచల శివ– అరుణాచల శివ– అరుణాచలా